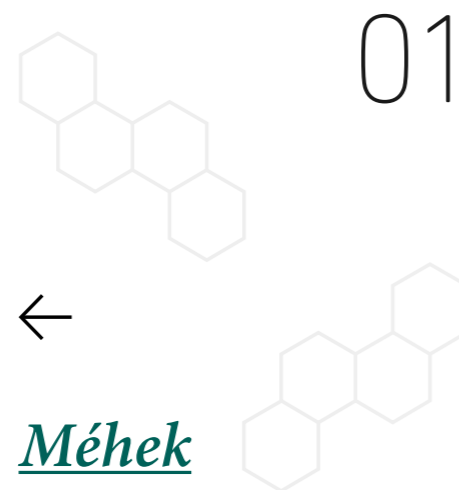

Fotó: Bujnovszky Tamás

Méhek

Október végén zárta kapuit az Expo Milano 2015. A zárőnnepségek sorából kiemelkedett a pavilonok építészeinek járó elismerések átadása. Sokakat nem lepett meg, hogy a magyar pavilon tőszomszédságában felépített brit létesítmény nyerte a legjobbnak járó elismerést. Wolfgang Buttress vezető tervező 169 300 elemből összeszerelt alumíniumszerkezete, a varázslatos szónikus installáció és a kertészeti terv, valóban mindenkit rabul ejtett. A chilei (Cristián Undurraga) pavilon második díjas lett, míg a harmadiknak járó elismerést a cseh pavilon kapta (Chybič+Kristof Architects & Urban Designers).

Nagyszerű megbízáshoz jutott a Jeanne Gang építésznő vezetője Gang Studio New Yorkban. A terveik nyomán épülhet meg 2020-ra az akkor 150 éves jubileumát ünneplő American Museum of Natural History (AMNH), vagyis a természettudományi múzeum bővítése. A 218 ezer négyzetméter alapterületű bővítmeny hivatalos neve *Richard Gilder Center for Science, Education, and Innovation* lesz, vagyis a múzeum új szárnyai, új funkciókat is kapnak. A Gang Studio egy 1878-as rendezési terv logikája alapján helyezi el a bővítést, ami így nem borítja fel a Columbus Avenue és a 79. utca sarkán a 19. század végén épült múzeum struktúráját. Az első látványtervek nyomán főképpen a kanyonszerű, de a csontszövet üregességét is idéző belső teret emelik ki a híradások. Érdekes párhuzam, hogy a Budapesti Állatkert kapcsán is elkészült egy energetikai és kiszolgáló épület koncepcióterve, ahol Németh Roland Dániel építész hasonlóan üreges struktúrát képzel el.

Kanyon

02

Elkészítő látni, ahogy az elmúlt három-négy évben a különféle hazai építészirodák átalakítják a kommunikációjukat. Nem pusztán arról van szó, hogy egyre többen gondolják evidensnek a frissen elkészült alkotásaik professzionális fotózását, illetve a külföldi, zömében internetes publikációk megszervezését, hanem arról is, hogyan a jobb épületeket alkotók nemzetközi díjakra nevezik. Természetesen ne azokra a minősítő-rendszerű díjakra gondoljunk, ahol a nevezési díj befizetése automatikusan díjazást is jelent, hanem a valódi zsűrivel, valódi kategóriákkal, valódi tétellel bíró megmérettetésekre. Lehet, hogy tévedünk, de ez a trend állhat akár annak a háttérben is, hogy egyre nagyobb igény mutatkozik a hazai építészeti díjak ázsiojának emelésére. Sok agyonszponzorált díj után, vágy mutatkozik a szikáran szakmai díjakra is. Idén a Budapesti Építészeti Kamara Építészeti Nívódíj pályázatot írt ki egy megszokott tradíció újjáélesztésére. Pályázni erősen retrospektív módon a 2011. január 1. és 2014. december 31. között megépült budapesti alkotásokkal lehetett. A díj arculatát a kitűnő Czákó Zsolt grafikusművész tervezte, míg a zsűriben helyet kapott Balázs Mihály DLA, Benczúr László, Hőnich Richárd DLA, Lévai Tamás, Masznyik Csaba, Somogyi Krisztina és Winkler Barnabás DLA. A Nívódíj pénztalonnal is járt. Míg a tervek szerint a jövőben szigorúan öt díjazott lehet, addig az időbeli távlatosság miatt idén 9 pályamű *Jelöltként* való megemlítését szavazta meg a zsűri. A végeredmény (M4 metró, Geometria irodaház, „Egyetem halottai”-emlékmű, Móríc Zsigmond téri „Gomba”, Prezi HQ Irodaház) internet-szerte ismert, most itt helyhiány miatt nem taglalnánk, ugyanakkor gratulálunk minden díjazottnak. Zárásként még egyetlen gondolat! Nagyszerű látni, hogy a Nívódíj rekonstrukciót, emlékművet, belsőépítészeti alkotást egyaránt méltat. Tudható, hogy ez a törekvés nem mindig tud egyenes válogatást nyújtani, ugyanakkor bízunk benne, hogy az immár egy-egy évre vonatkozó merítés kellően gazdag lesz ahhoz, hogy a díj értéke ne inflálódjon el a jövőben sem. Jó kezdet, bízunk a folytatásban!

→ **Nívódíj** 03

Fotó: Bujnovszky Tamás

+
04

Múzeum

2010. szeptember 1-jén, a II. világháború kitörésének emléknapján nevezték meg annak a pályázatnak a győztesét, aminek célja a háború gdańki múzeumának felépítése volt. Az építés 2012-es megkezdése után úgy tűnik, hogy Studio Architektoniczne Kwadrat elképzelése 2016 nyarára el is készül, a kivitelezés most az utolsó fázisában van. A némiképp Libeskind szerkesztési elveit idéző vöröses színű középület, kellően drámai hatással bír, ráadásul a építési telek nyitottsága miatt városképi, landmarkként is funkcionálhat. A húsz méter magas torony, valamint a hat szint mély alépítmény, aminek egyik fő kiállítótere 14 méter mélyen van, kivitelezési munkálatainak végét a Warbud S.A., Hochtief Polska S.A., és a Hochtief Solutions AG 2016 nyarára ígéri. A kiállítási koncepcióról annyit lehet tudni, hogy az leginkább a mindennapi ember háborús hétköznapjaira és szenvedéseire, illetve a katonák megpróbáltatásaira fókuszál.

05 **Repülés**

Úgy tűnik, Ázsiában lankadatlan a légi forgalom iránti igény, amit nem pusztán az eladott polgári repülőgépek számának robbanásszerű növekedése illusztrál, hanem szinte havonta jelentenek be egy-egy gigászi repülőtér-bővítést, repülőtér-átépítést is. Erre a lapszámunkra a tajvani Csang Kaj-sek Nemzetközi Repülőtér 640 ezer négyzetméter alapterületű III. termináljának pályázati végeredménye esik, aminek építését 2020-ra tervezik befejezni. Figyelemre méltó azonban, hogy a zsűri nem kisebb nevet hozott ki győztesnek, mint a high-tech építészeti élő klasszikusát, Richard Rogerst, pontosabban az ő Rogers Stirk Harbour + Partners (RSHP) elnevezésű tervezővállalatát. A 2006-ban a madridi Barajas repülőtér új terminálja meghozta a tervező számára a RIBA Stirling prize-t, az ikonikus hullámvonalú tetőzet megkapó formavilága győzte meg a zsűrit a hírek szerint.